

IFRS 9 beskrivning hur SCF I AB tillämpar standaren.

Nya redovisningsprinciper som tillämpas från och med den 1 januari 2018

IFRS 9: International Accounting Standards Board antog hösten 2016 den nya standarden IFRS 9 Finansiella instrument, vilken har tillämpats från och med 1 januari 2018. IFRS 9 innehåller en modell för klassificering och värdering av finansiella instrument, en framåtblickande nedskrivningsmodell för finansiella tillgångar och en väsentligt omarbetad ansats till säkringsredovisning. Införandet har inte inneburit någon förändring i klassificeringen av finansiella tillgångar.

IFRS 15: Scandinavian Credit Fund I har efter utvärdering gjort bedömningen att införandet av IFRS 15, Intäkter från avtal med kunder, inte påverkar bolagets räkenskaper då bolagets verksamhet är inriktad på utlåning till företag och handel med värdepapper.

Nya standarder som ska tillämpas under 2019

IFRS 16: Leasingavtal, ska tillämpas från och med 1 januari 2019. Scandinavian Credit Fund I har inga väsentliga leasingavtal som kräver redovisning enligt den nya standarden.

Omräkning av utländsk valuta

Alla monetära poster (fordringar och skulder) i utländsk valuta räknas om till balansdagens kurs. Valutavinsten redovisas i ränteintäkter och liknande resultatposter och valutaförluster redovisas i räntekostnader och liknande resultatposter.

Klassificering av anläggningstillgångar och omsättningstillgångar i balansräkningen

Till anläggningstillgångar hör lånefordringar vilka avsikten är att hålla till förfall. Till omsättningstillgångar hör kortfristiga placeringar samt bankkonton.

Finansiella instrument (principer tillämpade från 1 januari 2018)

Redovisning och värdering

Köp och försäljningar av finansiella tillgångar redovisas på affärsdagen. Finansiella skulder redovisas när bolaget blir part i instrumentets avtalsmässiga villkor.

Finansiella tillgångar eller skulder värderas initialt till verkligt värde. Transaktionskostnader hänförliga till finansiella tillgångar eller skulder som redovisas till verkligt värde via resultatet kostnadsförs direkt i resultaträkningen. Direkt efter det första redovisningstillfället redovisas en reserv för förväntade kreditförluster för tillgångar som i efterföljande redovisning redovisas till upplupet anskaffningsvärde.

Upplupet anskaffningsvärde och effektivränta

Upplupet anskaffningsvärde är det belopp till vilket den finansiella tillgången eller den finansiella skulden värderas vid första redovisningstillfället minus återbetalningar, plus eller minus ackumulerade periodiseringar vid användning av effektivräntemetoden på eventuell skillnad mellan det ursprungliga beloppet och beloppet på förfalldagen och, för finansiella tillgångar, justerat med hänsyn tagen till en eventuell förlustreserv.

Effektivräntan är den ränta som exakt diskonterar de uppskattade framtida in- och utbetalningarna under den förväntade löptiden för den finansiella tillgången eller finansiella skulden, till redovisat bruttovärde för en finansiell tillgång (dvs. dess upplupna anskaffningsvärde före eventuell förlustreserv) Förväntade kreditförluster beaktas inte i beräkningen av effektivräntan.

Ränteintäkter

Ränteintäkter beräknas genom att tillämpa effektivräntan på den finansiella tillgångens redovisade bruttovärde. Om de finansiella tillgångarna är köpta eller utgivna kreditförsämrade alternativt är kreditförsämrade (befinner sig i tredje stadiet) ska ränteintäkterna beräknas genom att tillämpa effektivräntan på tillgångarnas upplupna anskaffningsvärde.

Finansiella tillgångar

Klassificering och efterföljande värdering

Från och med den 1 januari 2018 tillämpar bolaget IFRS 9 och klassificerar sina finansiella tillgångar i följande värderingskategorier

- verkligt värde via resultaträkningen, och
- upplupet anskaffningsvärde.

Klassificeringskraven för skuldinstrument beror på följande (1) bolagets affärsmodell för att förvalta finansiella tillgångar och (2) egenskaperna hos de avtalsenliga kassaflödena från den finansiella tillgången. Utifrån dessa faktorer klassificerar bolaget sina investeringar i skuldinstrument i en av de följande värderingskategorier:

- Upplupet anskaffningsvärde - Tillgångar som innehåses i syfte att inkassera avtalsmässiga kassaflöden där endast kassaflöden motsvarar kapitalbelopp och ränta på det utestående kapitalbeloppet. Det redovisade värdet justeras för eventuella reserver för förväntade kreditförluster.
- Verkligt värde via resultaträkningen - Tillgångar som inte uppfyller kriterierna för att redovisas till upplupet anskaffningsvärde eller till verkligt värde via övrigt totalresultat, redovisas till verkligt värde via resultatet.

Bolagets affärsmodell återspeglar hur bolaget förvaltar sina finansiella tillgångar för att kunna generera kassaflöden. Faktorer som beaktas för att fastställa affärsmodellen för en grupp tillgångar omfattar tidigare erfarenhet av hur kassaflödena från dessa tillgångar har inkasserats, hur tillgångens resultat värderas och redovisas till nyckelpersoner i ledningen, samt hur förvaltare av tillgångarna ersätts.

Bolagets klassificering och värdering av finansiella tillgångar har inte förändrats i och med införandet av IFRS 9.

Nedskrivning

Bolaget bedömer på en framåtblickande basis de förväntade kreditförlusterna (ECL) som förknippas med dess finansiella tillgångar redovisas till upplupet anskaffningsvärde, och för den exponering som uppkommer genom låneåtaganden och finansiella garantiavtal. I modellen för förväntade kreditförluster värderas reserven baserat på den estimerade risken vid beräkningstillfället, huruvida en signifikant ökning i kreditrisk har inträffat sedan första redovisningstillfället, förväntade framtida värdet av säkerheter och bedömd makroekonomisk utveckling, även om ingen faktisk förlusthändelse har inträffat. Vidare kommer bolaget i första hand att ta använda sig av extern information. Informationen består av tidigare händelser, nuvarande omständigheter och rimliga verifierbara prognoser av framtida ekonomiska förhållanden som skulle kunna påverka förväntade framtida kassaflöden. Vid beräkningen av de förväntade kreditförlusterna ska hänsyn tas till både tillgångsspecifika och makroekonomiska faktorer och avspeglar bolagets förväntningar om dessa.

Avsikten med den modellen för förväntade kreditförluster är att redovisningen ska avspeglar Fondens förväntningar om de faktorer som påverkar nedskrivningarna och att dessa ska påverka redovisningen tidigare än under IAS 39. Som en konsekvens av detta blir reserveringarna för kreditförluster mer känsliga för förändringar i ekonomiska framtidsutsikter och är därför mer volatila jämfört med IAS 39. Fonden har gjort en expertbaserad bedömning för att identifiera koppling mellan makroekonomiska variabler och de förväntade kreditförlusterna. Tre scenarier har tagits fram, Bas, Positiv och Negativ

Bolaget beräknar reserveringsbehovet för förväntade kreditförluster utifrån exponering vid fallissemang, EAD, för varje enskild kredit. I EAD inkluderas lånebeloppet, obetald ränta samt kostnader för lösgörande av säkerheten. Exponeringen minskas med ett justerat värde för de säkerheter som finns för respektive kredit och får på så sätt fram förväntad förlust vid fallissemang, LGD. Den förväntade förlusten multipliceras därefter med sannolikheten för en faktisk kredithändelse, PD, vilket ger reserveringsbehovet för kreditens förväntade förlust, ECL.

De säkerheter som bolaget kan erhålla i samband med kreditgivningen kan utgöras av pantbrev i fastigheter, aktier i noterade och onoterade bolag, fakturafordringar, garantier från ägare mm. Det bedömda värdet av säkerheterna reduceras enligt en intern modell med mellan 80% ner till 20%

beroende på vilken typ av säkerhet som erhålls. Det justerade säkerhetsvärdet används i modellen för att beräkna LGD. Oavsett om det justerade säkerhetsvärdet överstiger exponeringen, EAD, så beräknas LGD alltid som minst 12% av EAD. Det gör att reservering enligt modellen alltid görs även om det justerade säkerhetsvärdet överstiger eller är lika med exponeringen.

Den förväntade förlusten, LGD, enligt ovan multipliceras med sannolikheten för en faktisk kredithändelse. Bolaget använder samma skala som UC gör vid framtagande av sannolikheten för en faktisk kredithändelse, PD. UCs riskklasser visar på sannolikheten för att ett bolag ska hamna på obestånd (konkurs, utmätning eller rekonstruktion) inom ett år. UC har 5 riskklasser där 1 har högsta risk och 5 lägsta risk. Bolaget gör på motsvarande sätt en intern kreditbedömning enligt motsvarande skala som bygger på fyra olika parametrar, kreditbetyg från extern part (UC eller motsvarande), historik och kompetens, risk för finansiella påfrestningar och finansiell motståndskraft. Parametrarna vägs samman och ger ett kreditbetyg 1-5. Kreditbetyget jämförs med UCs ranking vid bestämmandet av sannolikheten för en faktisk kredithändelse.

Bolaget ser över sina lånefordringar månadsvis för att bedöma behovet av reserveringar enligt modellen. Bedömningen görs individuellt för varje låneavtal varefter den totala reserven summeras.

Modellen, som omfattar samtliga finansiella tillgångar som värderas till upplupet anskaffningsvärde, bygger på en indelning av tillgångarna i tre kategorier:

Kategori 1

Varje finansiell tillgång hänförs till Kategori 1 då den redovisas första gången, med undantag för de tillgångar för vilka det finns objektiva belägg för att de har en försämrad kreditvärdighet. För tillgångar i Kategori 1 redovisas reserveringar för kreditförluster beräknade som tolv månaders förväntad förlust, vilket baseras på sannolikheten för att motparten fallerar inom tolv månader från balansdagen. Ett lån flyttas från kategori 1 till kategori 2 när lånet har en signifikant ökad risk. Med signifikant risk avses när räntefordringar på lånet är förfallna med mer än 30 dagar.

Kategori 2

Här redovisas tillgångar som överförts från Kategori 1. För tillgångar i Kategori 2 redovisas reserveringar för kreditförluster beräknade som kreditens förväntade förlust över hela löptiden, vilket baseras på sannolikheten för att motparten fallerar någon gång under tillgångens hela löptid. När ett lån är helt eller delvis förfallna mer än 90 dagar, eller av annan anledning anses vara osannolika att bli återbetalda förflyttas det till kategori 3 och då anses lånet vara i default.

Kategori 3

Denna kategori innefattar tillgångar för vilka det finns objektiva belägg för att de har en försämrad kreditvärdighet. För tillgångar i Kategori 3 redovisas reserveringar för kreditförluster beräknade på samma sätt som för tillgångar i Kategori 2.

Ett lån kan förflyttas mellan kategori 1 och kategori 2, även direkt till kategori 3 om bolaget får information om att det är osannolikt att låntagaren kan fullgöra sina kontraktuella förpliktelser i tid. Lån kan flyttas upp från 3 eller 2 om bolagets möjlighet att fullgöra sin förpliktelser förbättras och räntor börjar betalas igen.

Beräkning och redovisning av ränteintäkter från de finansiella tillgångarna styrs av vilken Kategori de är hänförliga till. För Kategori 1 och 2 beräknas ränteintäkten utifrån effektivräntan på bokfört värde, utan hänsyn tagen till någon reservering för kreditförlust. För Kategori 3 beräknas ränteintäkten utifrån effektivräntan på upplupet anskaffningsvärde (netto), det vill säga efter avdrag för reservering för kreditförlust.